

predikantsbefattning och däraf fortfarande vill vara i åtnjutande, skall inom tre år, efter det denna lag trädte i kraft, därom göra ansökan hos Konungen, vid äfventyr att dylik rätt eller förmån eljest anses förfallen. Göres sådan ansökning, förordne Konungen, huruvida och under hvilka villkor denna rätt eller förmån må tillgodonjutas.»

Stockholm den 29 mars 1910.

Frithiof Söderbergh.

Nr 256.

Af herr **Ericsson** i Vallsta, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om prästerskapets aflöning m. m.*

Uti Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 85 till årets Riksdag med förslag till lag om reglering af prästerskapets aflöning m. m. finnes vissa bestämmelser, som enligt mitt förmenande kunna, därest de varda upphöjda till lag, komma att kränka en del församlingars rätt och välförstådda intressen, och jag tager mig därför friheten påkalla Riksdagens uppmärksamhet i syfte att söka få några förändringar uti berörda bestämmelser.

Uti förslaget till lag om kyrkofond § 2 föreskrifves:

»Till kyrkofonden skola öfverföras prästerskapets lönerregleringsfond och de ecklesiastika boställes skogsfond.

I öfrigt skola, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande i hvarje särskildt fall, till kyrkofonden öfverlämnas dels till aflöning för prästerlig tjänst afsedda fonder och andra kapitaltillgångar, i den mån de ej äro att hänföra till lönedel, som omförmälas i 7 § af lagen om reglering af prästerskapets aflöning eller enligt grunderna för bestämmelserna i 19 och 22 §§ af samma lag böra af vederbörande kyrkoråd förvaltas, och dels för såldt eller utbytt boställe erhållna ersättningsmedel, hvarom i 62 § af ecklesiastik boställsordning sägs».

samt uti § 3 mom. 4 och 5:

»4. medel, som efter afdrag af kostnaderna för försäljning inflyta för försäld skog från prästerskapet anslagna löneboställen, med undantag af sådana, hvilkas afkomst skall, enligt 7 § i lagen om reglering af prästerskapets aflöning, tillgodokomma viss tjänst innehafvare utöfver lönen eller, enligt bestämmelse i donationsbref angående bostället, tillfalla änka;

5. öfverskott, som å de i 19 § 2 och 3 mom. i lagen om reglering af prästerskapets aflöning afsedda, årligen inflytande aflöningsmedel kan i ett pastorat uppkomma, sedan hvad däraf för året erfordras till gäldande af de för prästerskapet därstädes fastställda löner tagits i anspråk»;

Uti förslaget till grunder för ändringar i lagstiftningen om ecklesiastika boställsskogar punkt 3 föreslås:

»Hvad af boställes skogsafkastning icke erfordras för de i nästföregående mom. angifna behof skall försäljas».

Sedan af medel, som influtit vid försäljningen, guldits kostnaden för densamma, skall återstoden ingå till kyrkofonden, hvarifrån, enligt hvad särskildt är stadgadt, erforderliga belopp af skogsförsäljningsmedel till prästerskapets aflöning gäldas».

Utaf ordalydelsen uti dessa bestämmelser framgår, såvidt jag förstår rätt, att icke någon åtskillnad gjorts på sådana boställen som exempelvis anslagits af kronan och sådana som donerats eller af församlingarne anskaffats till prästerskapets aflöning. Därigenom begås emellertid en orättvisa emot dessa sistnämnda församlingar, till förmån för de andra.

Prästlönerregleringskommittén uttalar också på ett ställe uti sitt betänkande: »Lönetillgångar, som anskaffats af eller till förmån för en församling eller ett pastorat, eller hvilka af enskild person donerats till innehafvare af viss prästerlig tjänst, i syfte att bereda denne ökad inkomst, falla nämligen helt och hållet utom gränserna för kyrkofondens anspråk».

Det förefaller ju också vara temligen klart att, om en person donerat eller om en församling anskaffat (exempelvis genom köp eller samman-skott) boställe, så har nog meningen varit, att just den församlingen eller prästerskapet därstädes, och inga andra, skulle hafva nytta af den gjorda donationen eller anskaffningen.

Nu kan det visserligen vara möjligt, att i några undantagsfall den behållna skogsafkastningen kan uppgå till så stort belopp, att den, jämte öfriga till prästerskapets aflöning utgående medel icke i sin helhet åtgår till aflöningen, men i sådant fall bör församlingen ega rätt att efter Kungl. Maj:ts pröfning använda öfverskottet till andra kyrkliga ändamål. Man kan nämligen, bland annat, tänka sig att i en sådan församling de kyrkliga förhållandena äro otillfredsställande och att de i en snar framtid

böra ordnas. Så t. ex. kan det, genom att en större industri uppstått och genom att utvecklingen för öfrigt gått raskare framåt i en sådan del af församlingen som ligger aflägsset från kyrkan, befinnas af behovet påkalladt att i denna del bygga en kyrka eller vidtaga andra åtgärder till afhjälpan af de olägenheter som förefinnas i kyrkligt afseende. Dyliga olägenheter som eljest kunde blifva svåra att öfvervinna kunna dock lätt nog afhjälpas därest församlingen själf får föfoga öfver sådana öfverskottsmedel, som här äro i fråga.

På grund af hvad jag sålunda anfört, tillåter jag mig härmed, med anledning af Kungl. Maj:ts proposition nr 85, vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade vidtaga de förändringar uti §§ 2 och 3 i förslaget till »Lag om kyrkofond»

att afkastningen af boställe och dess skog, som donerats eller af församling eller menighet anskaffats, äfvensom fonder tillkomna på dylikt sätt, måtte af vederbörande församling få disponeras, samt att, därest dessa inkomster blefve större än som behöfves till prästerskapets aflöning, öfverskottet må af församlingen, enligt Kungl. Maj:ts pröfning i hvarje särskildt fall, få användas till andra kyrkliga ändamål.

Därest vederbörande utskott skulle gilla syftet med min framställning, så anhålles, att utskottet vidtager erforderliga ändringar i berörda paragrafer, äfvensom i de andra delar af lagen som kunna stå i samband därmed.

Stockholm den 29 mars 1910.

Johan Ericsson